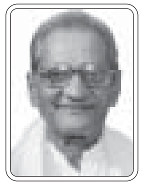

ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

సంపుటి : 9 సంచిక : 23 పుష్పం : 48-50 20-8-2004

RAMANA BHASKARA

TELUGU SPIRITUAL FORTNIGHT MAGAZINE

PAGES : 16

VOL : 9 ISSUE : 23

EDITOR
P.S. RAMA RAJU

EDITING
P.H.V. SATYAVATHI
(HYMA)

SUBSCRIPTION
Yearly : **Rs. 150/-**
Each Copy : **Rs. 8/-**

ADDRESS
RAMANA BHASKARA
SRI RAMANAKSHETRAM
JINNURU - 534 265
W.G.Dt., A.P.

PUBLISHER
P.S. RAMARAJU
LAKSHMI
MODERN RICE MILL
ULLAMPARRU - PALAKOL
☎ 08814 - 224589, 224689

PRINTER
SHRIRAM GRAPHICS
BANK STREET - PALAKOL
☎ 08814 - 222438, 221260
94401-31188

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 03-05-04, పెదఅమిరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

యుద్ధాలలో జయం సాధించినవాడిని వీరుడు అంటారు. కాని మహావీరుడు అంటే పూర్ణంగా జీవలక్షణములను, మనస్సును జయించినవాడు. జైనమత స్థాపకుడు మహావీరుడు. యోగం దేనిని పొందమని చెపుతోందో ఆవస్తువును పొందినవాడు మహావీరుడు. ఇక్కడ వేంకటేశ్వరకళ్యాణం జరుగుతోంది. వేంకటేశ్వరుడుఅంటే సర్వదేవతాస్వరూపుడు, ఆయన కలియుగదైవం, మనం అర్చన చేయడానికి అనుకూలంగా వెలసిన అవతారం, మనలను తరింపచేయటానికి వచ్చిన అవతారం వేంకటేశ్వరుడు. మనం ఇంటిలోనికి వెళ్ళటానికి గుమ్మాలు ఉంటాయి. ఏ గుమ్మంలో నుండి వెళ్ళినా ఇంటిలోనికి ప్రవేశించవచ్చు. అలాగే మోక్షం అనే ఇంటిలోనికి వెళ్ళటానికి రామానుజుడు, శంకరాచార్యులు, మధ్వాచార్యులు గుమ్మాలను పెట్టారు. మనం ఏగుమ్మంలో నుండి ప్రవేశించినా అంటే వారు చెప్పిన ఏ మార్గంలో ప్రయాణించినా, విశ్వాసంతో ప్రయాణం చేస్తే మోక్షాన్ని పొందవచ్చు, బుద్ధుడు వాదాలు, వివాదాల జోలికిపోలేదు. తర్కంతో టైము పాడుచేసుకోవద్దు అని బుద్ధుడు చెప్పాడు. కాలం ఒక నదీ ప్రవాహంలాంటిది. మనం ఆప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతున్నాము. ఈ దేహం ఏదోరోజు మరణిస్తుంది, చనిపోయేరోజు మనకు తెలియదు. దేహం ఉండగానే ఇల్లు చక్కబెట్టుకోండి అని చెపుతారు కదా అందుచేత ఈ దేహం ఉండగానే దేహాన్ని, మనస్సును ఉపయోగించుకొని నీవు ఈ భూమి మీదకు ఎందుకు వచ్చావో ఆపని చూసుకో, దేహానికి మరణం రాకముందే

ఈ సంచికలో...... **సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు**

03-05-04 పెదఅమిరం 1
25-07-04 పాలుపేట 7
01-08-04 అయిభీమవరం 10

నిర్వాణస్థితిని పొందటానికి ప్రయత్నంచెయ్యి అని బుద్ధుడు చెప్పాడు. మనం నేను, నేను అంటున్నాము కదా. ఈ నేను దేహంతో, మనస్సుతో తాదాప్యంపొందుతోంది. ఈ దేహము, మనస్సు, బుద్ధి, ఇంద్రియాలు ఇవిఅన్నీ ప్రకృతివిషయాలే. వీటితో ఇసుమంతయు సంబంధంలేకుండా మనహృదయంలో ఒక నిజం ఉంది. అదే ఆత్మ, అదే బ్రహ్మం. దానికి చావులేదు, పుట్టుకలేదు, దానికి దేశకాలములతో సంబంధంలేదు, బంధమోక్షములతో సంబంధంలేదు. దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి ప్రయత్నంచేయాలి. దేహబుద్ధిని పెంచేది అది విద్యకాదు అది అవిద్య. దేహబుద్ధిని తగ్గించేది మాత్రమే నిజమైనవిద్య అన్నాడు ప్రహ్లాదుడు. చదువులలోని మర్మమును తెలుసుకొని చదువు అన్నాడు ప్రహ్లాదుడు. ఇప్పడు మనం చీకటిలో ఉన్నాము, చనిపోయిన తరువాత కూడా చీకటిలోనే ఉంటాము. ఎంతకాలం అయితే దేహగతమైన బుద్ధి ఉంటుందో అంతకాలం ఈజన్మలోనేకాదు, రాబోయేజన్మలో కూడా మనజీవితాలు చీకటిమయం. మనంచేసే కర్మలకు ఫలితం ఉంది. మనం ఉచితమైన పనులు చేస్తే దానివలన పుణ్యంవస్తుంది, అది సుఖరూపంలో ఖర్చుఅయిపోతుంది. మనం ఉచితంకాని పనులు చేస్తేదాని వలన పాపం వస్తుంది, అది దుఃఖరూపంలో ఖర్చుఅయిపోతుంది. ఒక కాలంలో చేస్తావు, ఇంకోకాలంలో అనుభవిస్తావు, ఇవి అన్నీ వ్యవహారికసత్యాలు. ఈకాలం ఎంతనిజమో నీవు అనుభవించేది కూడా అంతేనిజం. ఏదో చేయటం వలన వచ్చే ఆనందం కాదు, స్వతంత్రమైన ఆనందం నీ హృదయంలో ఉంది. ఈజననమరణాలకు, సుఖదుఃఖాలకు, దేశకాలములకు ఈప్రకృతివిషయాలకు అతీతంగా ఒక సద్వస్తువు నీహృదయంలో ఉంది. దాని స్వరూపమే ఆనందం. ఆత్మవిద్యలేకుండా అదినీకు అనుభవంలోనికి రాదు. అందుచేత నీ చూపు అక్కడపెట్టు అంటున్నారు భగవాన్. నీవు ఈలోకంలోనికి ఎందుకు వచ్చావో ఆపనిమర్చిపోయావు. తియ్యటి మామిడిపండు నీ హృదయంలో ఉంది. దానిని తినటం మానివేసి ఆకులు, రొబ్బలు లెక్కపెడుతున్నావు. ఈ ప్రపంచం ఎంతకాలం నుండి ఉంది, వారు మంచివారు, వీరుచెడ్డవారు ఇలాఏవో పిచ్చిగొడవలను నెత్తిమీద వేసుకొని తిరుగుతున్నావు. ఈలోగా కాలంవస్తుంది చచ్చి ఊరుకొంటావు అన్నారు. నీకు ఎక్కడయితే ఇష్టం ఉందో అక్కడ మమకారం ఉంటుంది, ఎక్కడయితే అయిష్టం ఉందో అక్కడ ద్వేషంఉంటుంది. వీటివలన మనస్సు బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తుంది. ఇలాస్నేహాలతో, విరోధాలతో కాలాన్ని పాడుచేసుకొంటున్నావు. ఇంక జపం ఏమిచేస్తావు, ధ్యానం ఏమిచేస్తావు, ఇంక మామిడిపండు ఎప్పడుతింటావు అంటున్నారు పరమహంస. సమానబుద్ధిని అలవర్చుకో అని గీతలో పరమాత్మచెప్పాడు. ఎవరి పూర్వజన్మ సంస్కారాన్ని బట్టి వారు ఉంటారు. వారి గొడవనీకు ఎందుకు? నీ హృదయంలో మటుకు అందరిపట్ల సమానబుద్ధిని కలిగిఉండు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. ఎవడైతే మహాభక్తుడో వాడు మహాజ్ఞాని అయిఉంటాడు. ఎవడైతే మహాజ్ఞానో వాడు మహాభక్తుడు అయిఉంటాడు.

యోగం అంటే చప్పిడి కూరలు తినటం కాదు, ఆసనాలు వేయటంకాదు. ఆకారములతో, వికారములతో దేనితోనూ సంబంధంలేకుండా ఒక సత్యవస్తువు నీ హృదయంలో ఉంది. లోపలఉన్న సత్యవస్తువుతో ఏదైతే నిన్ను అనుసంధానం చేస్తుందో అదే యోగం, మనం ఏదిగా ఉన్నామో దానిలో మనలను ఐక్యపరచేదే యోగం. జయాపజయాలు అనేవి నీ తెలివిమీద ఆధారపడిలేవు పూర్వజన్మలో నీవు చేసిన కర్మలయొక్క ఫలితాన్నిబట్టి ఉంటుంది. కర్మఫలితంనీకు అనుకూలంగా ఉన్నప్పుడు జయంకలుగుతుంది, అనుకూలంగా లేకపోతే అపజయం కలుగుతుంది. దీనికి నీహృదయంలో ఉన్న సత్యానికి సంబంధంలేదు. కాలప్రవాహంలో జయంపోతుంది, అపజయంకూడాపోతుంది, కాలప్రవాహంలో మన శరీరమేపోతోంది కదా. ఇవి అన్నీ ప్రకృతివిషయాలు, ఈగొడవలు వద్దు, లోపలఉన్న సత్యాన్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. మనకు నేను అనేటప్పటికి దేహం గుర్తుకువస్తుంది, మనస్సు గుర్తుకు వస్తోంది. మీకు దేహంతో తాదాప్యం లేకపోతే, మనస్సుతో తాదాప్యంలేకపోతే మిమ్మల్ని ఎవరైనా విమర్శించినా మీకు దుఃఖంరాదు, మిమ్మల్ని ఎవరైనాపొగిడినా మీకు సంతోషంరాదు. దేహంతోఉన్న తాదాప్యాన్ని, మనస్సుతో ఉన్న తాదాప్యాన్ని తొలగించుకో. తొలగించుకోవలసింది తొలగించుకొంటే అప్పుడు నీహృదయంలో ఉన్ననిజం తానుగా నీకు వ్యక్తమవుతుంది.

నీ హృదయంలో సత్యం ఉంది. అది ఉండటం వలననేఅన్నీ జరుగుతున్నాయి. అది సర్వసాక్షి, దానికి తెలియకుండా చేసేది ఏమీలేదు, అన్నీదానికి తెలుసు. లోపల ఉన్న వస్తువు సమానంగా ఉంది అందుచేత నీవు సమానబుద్ధిని ప్రాక్టీసు చెయ్యి. మనుషులు రకరకాలుగా ఉంటారు. కాని అందరి హృదయాలలో ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు ఆయన సమానంగా ఉన్నాడు. నీవు సమానబుద్ధిని ప్రాక్టీసు చేస్తే ఆయన తెలియబడతాడు. మీకు కష్టం కలిగించే మాట ఎవరైనా అంటే వెంటనే మీకు వికారం వచ్చేస్తుంది, మూతి బిడాయించేస్తారు. మీరు భక్తులా? మీకు జ్ఞానమా? అంటున్నారు. ఇవన్నీ మీరు సహించగలగాలి. ఇప్పుడు మనశరీరాలు బ్రతికిఉన్నాయి కదా. ఈ శరీరం చనిపోయేవరకు మనకు ఈప్రపంచంతో, సమాజంతో అనుబంధం తప్పదు. ఇంట్లో వారితో మాట్లాడటం తప్పదు. మనిషిఅయ్యాక ఏదో సంబంధం తప్పదుకదా. ఇక్కడ భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే ప్రపంచంతో నీకు ఉన్న సంబంధం రజోగుణంగా ఉండకూడదు, తమోగుణంగా ఉండకూడదు, సాత్వికంగా ఉండాలి. సత్వగుణంకూడా నిజంకాదుగాని అదినీహృదయంలో ఉన్న నిజానికి దారిచూపిస్తుంది. అజ్ఞానం పెరగకుండా ఉండాలంటే ఆఫీసులో వ్యవహారాలలో ఎలా ఉంటాయో ఇంటిదగ్గర సొంతవ్యవహారాలలో కూడా అలాగ ఉండాలి అంటున్నారు భగవాన్. ఇన్కమ్‌టాక్సు ఆఫీసర్ ఉన్నాడు అనుకోండి. ఆఫీసులో ఒకరోజు టాక్సు ఎక్కువ వసూలు అవ్వవచ్చు ఒక రోజు తక్కువ అవ్వవచ్చు, దానికి వాడిలో ఏమీ వికారం ఉండదు అలాగ మీఇంటిదగ్గర వ్యవహారాలలో కూడా వికారం లేకుండా

ఉండాలి. కాని మనం ఇంట్లోగొడవలకు ఒకరకంగా, ఆఫీసులో గొడవలకు ఒకరకంగా ఉంటాము. మనకు ఇల్లు ఉన్నా, పొలం ఉన్నా వాటికి మనం కాపలాదారులము మాత్రమే. చనిపోయిన తరువాత ఇల్లు, పొలం మనకూడా రావు. మనం వాటికి కాపలాదారులమే కాని ఓనర్స్ మాత్రంకాదు. ఇదంతా భగవంతుడిదే. మనం పాలేరుతనం చేస్తున్నాము అని మర్చిపోయి మనమే ఓనర్స్ అనుకొంటున్నాము. ఎలక్షన్‌టైమ్‌లో నాయకులు వచ్చి మీకు సేవచేస్తాము అని చెపుతారు. నెగ్గినతరువాత వారు ఏమనుకొంటారు అంటే మనందరికివాడు యజమాని అనుకొంటాడు, ఇదేమాయ. అందుచేతనే నామాయను ఎవడూ జయించలేడు అని కృష్ణుడు చెప్పాడు. ఒక మనిషి మీద నీకు మనస్సులో అయిష్టం ఉంది అనుకో నువ్వు వెంటనే నోటితో చెప్పేయకూడదు, అలా చెప్పటం వలన అది పెరిగిపోతుంది. నోటితో చెప్పకుండా ఉంటే అది నెమ్మదిగా తగ్గిపోతుంది. స్నేహము, సంతోషం, దయ ఇవిఅన్నీ జ్ఞానికి సహజంగా ఉంటాయి. జ్ఞానిలో ఏవైతే సహజంగా ఉన్నాయో వాటిని మనం నేర్చుకోవాలి. నిన్ను నీవు చూసుకొని లోకాన్ని చూస్తే నువ్వు మాయలో పడవు అన్నారు భగవాన్. నీహృదయంలో ఉన్న వస్తువును అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొని తరువాత లోకాన్ని చూస్తే అదే అంతటా కనిపిస్తుంది, అప్పుడు ద్వితీయంలేదు, అంతాతానే. కుండ కూడా నిజమే కాని కుండ కుండగా నిజంకాదు, మట్టిగా నిజం అన్నారు ఆచార్యులవారు కుండలో ఉన్న మట్టిని తీసేస్తే కుండ ఎక్కడఉంది. అందుచేత కుండను కుండగా చూడకు, మట్టిగాచూడు, అప్పుడు వికారం రాదు. అలాగే ఈ నామరూపములను ధరించింది బ్రహ్మమే. నామరూపములను మైనస్‌చేస్తే ఉన్నది బ్రహ్మమే. బ్రాహ్మీస్థితి పొందినవాడికి స్థిరమైనబుద్ధి కలుగుతుంది. నీవు ఇతరులకు ఏదైనా ఉపకారం చేసావు అనుకో, నీవు ఏదో చేసేసాను అనుకొంటున్నావు కాని అది అంతానీకే వచ్చేస్తుంది. ఇతరులకు నీవు ఏదైనా అపకారంచేసినా అదికూడ మరల నీకే వచ్చేస్తుంది. ఎందుచేతనంటే ఉన్నదంతా ఒక్కటే అన్నారు భగవాన్. నీవు చేసినదే నీకు వస్తుంది, నీవు చేయనది ఏదీనీకురాదు. కారు ఏక్సిడెంట్‌లో మా అబ్బాయి,కోడలు చనిపోయారు, వారి మిత్రులు బతికారు. నేను ఏమి పాపం చేసానుఅని నా కొడుకు, కోడలు చనిపోయారు అని ఒక అమ్మగారు అడుగుతున్నారు. మీకొడుకు, కోడలు చనిపోలేదు అనుకోండి వారి మిత్రులు చనిపోయారు అనుకోండి, మీకు ఇంత దుఃఖం వస్తుందా అని అడిగాను, రాదుఅని ఆవిడచెప్పారు అదే పాపం అన్నాను. మనలోపల పాపం ఉంది కాబట్టి అహంకారం, మమకారం వస్తోంది. మనంపాపరహితులం అనుకోండి, దోషరహితులం అనుకోండి అసలు అహంకారంలేదు, మమకారంలేదు. స్వపరభేదమే పాపం, భేదబుద్దే పాపం. లింకన్ ఎలక్షన్‌లో ఓడిపోయినప్పుడు ఆయనకు ఏమీ వికారం వచ్చేదికాదు. ఎలక్షన్‌లలో పోటీపడటం నాకు అలవాటు అయిపోయింది, ఓడించటం ప్రజలకు అలవాటు అయిపోయింది అనేవాడు. నాకు ఏదైనా పదవివస్తే వారికి ఉపకారం చేద్దామనుకొంటున్నాను, పదవిరాకుండా

వారుచేస్తే నాకు నష్టంఏమిటి అన్నాడు. ఆయన సమానబుద్ధిని ఎప్పడూ విడిచిపెట్టలేదు. మనసాధనకు వారు అడ్డువస్తున్నారు, వీరు అడ్డువస్తున్నారు అనుకొంటున్నాము కాని ఎవరూ అడ్డురావటం లేదు, మీ మనస్సే అలా చెపుతోంది. నీవు చేసిన మంచికి, చెడుకు ఒక క్రమపద్ధతిలో ఫలితంవస్తుంది, ఆగొడవలు వద్దు, లోపల ఉన్న ఆనందాన్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి దేనిచేత అంతాచూడబడుతోందో అది ఒక్కటే నిజం కాని చూడబడేది మాత్రం నిజంకాదు. మనం కళ్ళ ద్వారామైకును చూస్తున్నాము అనుకోండి. అంటే మైకు కళ్ళచేత చూడబడుతోంది, కళ్ళు మనస్సుచేత చూడబడుతున్నాయి, మనస్సుకు చూసే శక్తి చైతన్యం నుండివస్తోంది. ఆచైతన్యాన్ని ఇప్పడే ఇక్కడే అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి. ఏవస్తువు సహాయం వలన ఇవి అన్నీ చూడబడుతున్నాయో ఆ వస్తువును తెలుసుకొంటే నీకు మోక్షం కలుగుతుంది. దానికి లోపల అన్వేషణ కావాలి. ఈ మధ్యమేము సుఖంగా ఉన్నాము అని కొంతమంది చెపుతూఉంటారు, మాకు దుఃఖంవస్తోంది అని కొంతమంది అంటారు. మేము సుఖంగా ఉన్నాము లేకపోతే మేము దుఃఖంగా ఉన్నాము అనిచెప్పేది దొంగనేను. ఇది నిజంకాదు, ఇది అంతా అహంకారము కల్పించినదే. వీటి అన్నింటిని ఏదైతే కల్పిస్తోందో అందులో నుండి విడుదలపొందటమే మోక్షం. మనస్సు హృదయాభిముఖంగా ప్రయాణంచేయాలి. మనస్సు హృదయాభిముఖంగా ప్రయాణం చేస్తూఉంటే ఆత్మ తాలుక సుఖం, శాంతి తెలుస్తూ ఉంటుంది, అప్పడు మీ ఇంట్లో శత్రువులు ఉన్నా మీకు ఏమీ అనిపించదు, మీపట్ల ఎవరైనా అప్రియంగా ఉన్నట్లు మీ మనస్సుకు తెలుస్తూఉన్నా అది మిమ్మల్ని బాధపెట్టదు. జ్ఞానంపొందటం పెద్ద కష్టం ఏమీకాదు, మీరు కష్టం కష్టం అనుకొంటున్నారు. సూర్యుడు ఆకాశంలో ఉన్నాడు, ఆయన కనబడటానికి నీమొఖం అటు తిప్పితే సరిపోతుంది. హృదయంలో జ్ఞానం ఉంది, నీ మనస్సును అటు తిప్పితే చాలు అంత కంటే పెద్ద కష్టపడవద్దు అంటున్నారు భగవాన్.

ఈ ప్రపంచం ఉందా, లేదా అని ఒకరు భగవాన్‌నుఅడిగారు. భగవాన్ ఉందనిచెప్పలేదు, లేదుఅనిచెప్పలేదు, కనిపిస్తోంది అని చెప్పారు. కనిపించేది అంతానిజంకాదు అన్నారు. నిజం నీ హృదయంలో ఉంది. నీ మనస్సును ప్రపంచం వైపుకు తిప్పేబదులు, లోపలకు తిప్ప నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. మనంచేసే సాధనలు అన్నీ రెండవ పక్షం, ఈశ్వరానుగ్రహం ముఖ్యం. మనం చేసేసాధనలు ఈశ్వరుని దయను సంపాదించి పెట్టేలాగ ఉండాలి . మనమాట, చేత, ఆలోచన ఈశ్వరుని దయను సంపాదించిపెట్టేలాగ ఉండాలి. ఈశ్వరుని దయలేకుండా మోక్షంరాదు. గురువు దయ ఉంటే ఆత్మసుఖం మన చేతికి అందుతూఉంటుంది. జ్ఞాని ఈశ్వరుడిలో ఉంటాడు, అందరిలోను ఈశ్వరుడినే చూస్తూఉంటాడు. ఇంక ఈనామరూపాలకు మోహపడే అవకాశమే లేదు.

మానవతా అనుబంధం లౌకికులలో ఏమి చూస్తాము, అది జ్ఞానులలో చూడాలి.

అరుణాచలం వచ్చిన కొత్తలో ఒకతను భగవాన్ మీద ఉమ్మివేసాడు. తరువాత కొంతకాలానికి అతనికి పశ్చాతాపం కలిగింది. భగవాన్‌దగ్గరకు వచ్చి నేనుపొరపాటు చేశాను అని చెప్పాడు. ఉమ్మివేసినప్పడు భగవాన్ ఎంత ఆప్యాయంగా చూసారో, నేను పొరపాటు చేశాను అని అతను వచ్చి చెప్పినప్పడు కూడా అంత ఆప్యాయంగా చూసారు, ఆచూపులో ఏమీ తేడాలేదు. అది మానవతాదృక్పధం. మానవతాదృక్పధం లేనివాడికి ఆత్మజ్ఞానం ఏమిటి? మీ శ్రేయస్సు కోరేవారు మిమ్మల్ని చిన్నమాట అంటే జీవితం పొడుగునా జ్ఞాపకం పెట్టుకొంటారు, ఇంక మీకు జ్ఞానం ఏమిటి? అంతసహనంలేనివారికి, అంత చిన్నమనస్సు ఉన్నవారికి, రజోగుణంతో తమోగుణంతో కాలిపోయేవారికి ఆత్మజ్ఞానం ఏమిటి? ఉపనిషత్‌లు చెప్పినా, ఏఋషిచెప్పినా, అవతారపురుషుడు చెప్పినా నువ్వు ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించు అని చెపుతున్నారు. ఎందుకు అలా చెపుతున్నారు అంటే ఆత్మజ్ఞానంలోనే ఆనందం ఉంది, ఆత్మజ్ఞానంలో తప్పించి ఆనందం ఎక్కడాలేదు. ఒక వేళ ఉంది అని నీవు అనుకొంటే అది నీ అవిద్యకు గుర్తు, నీ అజ్ఞానానికి గుర్తు.

శివుడు కంటే విష్ణువు గొప్పవాడు, విష్ణువుకంటే శివుడు గొప్పవాడు, ఆదేవతలు గొప్పవారు, ఈదేవతలు గొప్పవారు అని ఇలా టైము పాడుచేసుకోవద్దు. మీకు ఏదేవుడు ఇష్టమయితే ఆ రూపాన్ని ధ్యానం చేసుకోండి, ఆనామాన్నిస్మరించుకోండి. దానివలన ఇంద్రియనిగ్రహం వస్తుంది, మనోనిగ్రహంవస్తుంది, మన నామరూపాలకు దూరమవుతాము, అజ్ఞానానికి దూరమవుతాము. మనం ధ్యానం చేయగాచేయగా చివరకు ధ్యానం చేసేవాడు సున్న అవ్వాలి మనం ఎవరిగురించి ధ్యానం చేస్తున్నామో వారి స్వరూపం మనంపొందాలి, అది ధ్యానం యొక్క ప్రయోజనం. జపం యొక్క ప్రయోజనం ఏమిటి అంటే ఇతర తలంపులు రాకుండా జపం మనలను కాపాడుతుంది. మనకు చేతనైతే ఉపకారం చేద్దాము, మంచిచేద్దాము. మంచిచేయలేకపోతే ఊరకవుందాము అంతేగాని అపకారం చెయ్యవద్దు. మానసికఆరోగ్యమే లేనప్పడు, మానసికస్థిరత్వం లేనప్పడు మనకు జ్ఞానం ఎలా కలుగుతుంది. మానసికస్థిరత్వం రావటంకోసం జపధ్యానములను మనపూర్వీకులు ఏర్పాటుచేసారు. మనం నడిచివెళ్ళేటప్పడు అడుగులు లెక్కపెట్టుకొంటామా. లేదు. అలాగే మీకు చేతనయినంతవరకు మంచిపనులు చేసుకొంటూ వెళ్ళు, లెక్కలు అనవసరం. ఆత్మవిద్యఎందుకు అంటే అజ్ఞానాన్ని సున్నచేసుకోవటానికి. అజ్ఞానం సున్నఅయితే గాని హృదయంలో ఉన్న నిజం మనకు దర్శనం కాదు. అది దర్శనం ఇస్తేగాని మనకు స్వేచ్ఛలేదు, ఆనందం లేదు, శాంతిలేదు. ఆనందం అనేది ప్రపంచంలో ఎక్కడాలేదు, అది నీహృదయంలోనే ఉంది కాని ఆత్మజ్ఞానం లేకుండా అది నీకు అందదు. అందుకే ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించుకో, ఆనందంపొందుతావు అని భగవాన్ చెపుతున్నారు. ఏ జీవుడయితే అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడిచే ప్రేమించబడుతున్నాడో వాడికి మాత్రమే ఆత్మజ్ఞానం అనుగ్రహింపబడుతుంది.

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 25-07-04, పొలుపేట

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ప్రపంచంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉంటాయి, అనేక ప్రలోభాలు ఉంటాయి. ఇందులోఏ ఆకర్షణకులోనైనా, ఏ ప్రలోభానికిలోనైనా మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. తాత్కాలికంగా ఏదో ప్రయోజనాలు దృష్టిలోపెట్టుకొని ఎవరైనా ఇతరులు మామతం లోనికి రండి అన్నా అలా ఎవరూ మతాలు మార్చుకోవద్దు. అసలు మతాన్ని మార్చుకోమని చెప్పేవాడు ఏ ఉద్దేశంతో మనలను మతాన్ని మార్చుకోమంటున్నాడో అనే ఆలోచన మీకు లేకపోతే మీరు కష్టాలలో పడతారు. ప్రతీ మనిషికి సొంతఆలోచన ఉండాలి. హిందూమతానికి సనాతనధర్మం అనిపేరు. మనం మోక్షం పొందటానికి, శాంతిని పొందటానికి, ఆనందాన్నిపొందటానికి ఉండవలసిన సామాగ్రిఅంతా హిందూమతంలో ఉంది. కాని దురదృష్టవశాత్తు మన పెద్దలు ఏమిచేస్తున్నారు అంటే దేవుడు కళ్యాణాలకు ప్రవచనాలు, పురాణాలు చెప్పించటం మానివేసి సినిమాలు, రికార్డింగ్ డాన్సులు పెడుతున్నారు. అసలు మామూలుగానే ఇంద్రియాలకు ప్రకోపం ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఈడాన్సులు, సినిమాల వలన మనస్సులో ఉద్రేకాలు పెరుగుతాయి, శాంతిపోతుంది, అసలు జీవితలక్ష్యానికి దూరమయిపోతాము. ప్రకృతిలో ఇంద్రియాలను ఉద్రేకపరిచేగుణాలు ఉంటాయి, వాటిని తగ్గించుకోవటం మానివేసి, దేవుడిసన్నిధిలో ఇంద్రియాలను ఉద్రేకపరిచే డాన్సులు ఏమిటి? దేవుడి సమక్షంలో మనకు జ్ఞానమే ప్రధానం, శాంతే ప్రధానంగా ఉండాలి. మనం ధర్మాన్ని ఆచరించకుండా మనస్సు నశించదు. భగవంతుడు ఎలా జీవించమని చెప్పాడో అలా జీవిస్తే భగవంతుడి దయకు మనం పాత్రులవుతాము. వారికి మాత్రమే ఇంద్రియనిగ్రహం కలుగుతుంది, మనోనిగ్రహంకలుగుతుంది. మనలను రక్షించటానికి ఒక్క రామాయణం చాలు. రామానుగ్రహంపొందటానికి అనుగుణంగా మన జీవితవిధానం ఉండాలి. రాముడికి సుఖం వచ్చినా, దుఃఖం వచ్చినా ఒకలాగే ఉండేవాడు. రాముడు ఎలాజీవించాడో అలా మనంకూడా జీవించగలిగితే మనకు మనోనాశనం అవుతుంది. ధర్మానికి అనుగుణంగా మనంజీవిస్తే మనకు ఇహం ఉంటుంది, పరం ఉంటుంది అంటే ఇక్కడ సుఖపడతాము, మరణానంతరం అక్కడ సుఖపడతాము. ఎవడైతే ధర్మాన్ని రక్షిస్తున్నాడో వాడు ధర్మంచేత రక్షింపబడతాడు.

మనం ఏదైనా ఒకపనిచేస్తే ఆపని నిర్మలంగా ఉండాలి, కర్తృత్వం లేకుండా ఉండాలి, శాంతిగా చేసుకొంటూ వెళ్ళాలి, ఉద్రేకపడకూడదు. భగవంతుడు ఈ శరీరాన్ని ఆపనికోసం ఉపయోగించుకొంటున్నాడు అనుకోవాలి. అంతా భగవంతుడే అంటారు, కాని అసలు ఉన్నదే భగవంతుడు అనాలి, భగవంతుడు తప్పించి ఏమీలేదు. మీ పనులు శ్రద్దగా చేసుకోండి. మీకంటే ఎవరైనా బాగుంటే వారిని చూసి ద్వేషపడకండి, ద్వేషంకంటే విషం మెరుగు అనిశాస్త్రం చెప్పింది. విషం తాగితే ఆశరీరమేపోతుంది కాని ద్వేషం అలవాటు

అయితే అది అనేక నీచజన్మలకు కారణమవుతుంది. విషం కంటే ద్వేషం చెడ్డది అందుకే ద్వేషాన్ని త్యజించమని చెపుతున్నారు. మీకు ఏదైనా మంచిపని చేసేఅవకాశంవస్తే భగవంతుడు ఈ అవకాశాన్ని ఇచ్చాడు అనుకోండి, భగవంతుడు అవకాశం కలుగజెయ్యకపోతే మనం ఏపని చెయ్యలేము. మనకు తలంపు వలననే దుఃఖంవస్తుంది. అందుచేత మనం తలంపులలో నుండి విడుదలపొందాలి. మనోనాశనానికి నేను ఎవడను అనే విచారణామార్గాన్ని భగవాన్ చెప్పారు. విచారణ చేస్తున్నా తలంపులు ఆగటం లేదు అని అడుగుతున్నారు. భగవాన్ ఒకమాట చెప్పారు, ఆమాటే పట్టుకొని వ్రేలాడనక్కరలేదు, మనోనాశనానికి చాలా మార్గాలు ఉన్నాయి. ఈశ్వరుడిపట్ల పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం ఉన్నప్పటికి మనస్సునశిస్తుంది. ఈశ్వరుడిపట్ల భక్తి కలిగి ఉండటం, ఆయన నామాన్ని నిరంతరం స్మరించటం వలన, ఆయన పాదాలను ఆశ్రయించటం వలనకూడా మనోనాశనమవుతుంది. బాబాగారు ఒకసారి మసీదులో కూర్చొన్నారు. అక్కడ ఎక్కువగా పాములు తిరుగుతూ ఉండేవి. ఒకపాము బాబావీపుమీదనుండి పాకుతూ ముందుకు వచ్చింది, ఆయన క్వైట్‌గా ఉన్నారు. అక్కడ కూర్చొన్నవారికి భయంవేసి లేచిపోయారు. మీరుకంగారు పడకండి, అది తులసివనంలో నుండి వచ్చింది, మరల ఆపాము అక్కడకే వెళ్ళిపోతుంది అని బాబాచెప్పారు. పాము నెమ్మదిగా తులసివనంలోనికి వెళ్ళిపోయింది. ఆపామును మేము కళ్ళతో చూస్తూఉంటేనే మాకు భయంకలుగుతోంది, అది మీ వంటిమీద పాకుతూ ఉన్నా మీకు భయం కలగటంలేదు ఏమిటి అని అక్కడ ఉన్న ఒక అమ్మగారు బాబాను అడిగారు. బాబాఏమి చెప్పారు అంటే దీనికి కారణం వేరుబుద్ధి అన్నారు. నీకు వేరుబుద్ధి ఉంది అందుచేత నీకు భయం కలుగుతోంది, వేరుబుద్ధి లేనప్పడు అసలు భయమేలేదు అన్నారు. నేను ఇక్కడ ఉండగానే పాము కరిచేస్తుందని మీకు భయం కలుగుతోంది. పాముకు కరవటమేనా పని ఇంకో పని లేదా అన్నారు బాబా. ఈశ్వరుడి పట్ల పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం ఉంటే భయం కూడా అణిగిపోతుంది. దేహభావనలో నుండి కోరిక, కోపం, భయం వస్తాయి. ఆత్మభావనలో కోరికలేదు, కోపం లేదు, భయం లేదు. ఒకరోజు బాబాగారి దగ్గర భక్తులు కూర్చొని ఉన్నారు. ఒకడు భక్తులను గెంటుకొంటూ ముందుకు వచ్చి కూర్చొని నాకు బ్రహ్మజ్ఞానం కావాలి అని బాబాగారితో అంటున్నాడు. వాడిజేబులో 105 రూ॥లు ఉన్నాయి. బాబా అక్కడ వున్న ఒక అమ్మగారిని పిలిచి ఫలానావారి ఇంటికి వెళ్ళి బాబా 5 రూ॥లు ఇమ్మన్నారు, అని అడిగి పట్టుకొని రమ్మన్నాడు. ఎవరైతే ఇంటిదగ్గరలేరో వారి ఇంటికి ఆఅమ్మగారిని బాబా పంపారు. అక్కడ తలుపులు వేసి ఉన్నాయి అని ఆ అమ్మగారు అంటే ఇంకో ఇంటికి వెళ్ళమన్నారు అక్కడ కూడా తలుపులు వేసి ఉన్నాయి. వీడి జేబులో 105 రూ॥లు ఉన్నాయి కదా. బాబా 5రూ॥లు కోసం ఇంతమంది దగ్గరకు పంపుతున్నారు, తనజేబులో ఉన్న 5రూ॥లు తీసిఇవ్వవచ్చుకదా. అలా ఇవ్వటం మానివేసి బాబాగారితో నాకుపని ఉంది, తొందరగా వెళ్ళిపోవాలి, నాకు బ్రహ్మజ్ఞానం ఇచ్చేయండి

అంటున్నాడు. అప్పుడు బాబా ఏమిచెప్పారు అంటే నేను 5రూ॥ల కోసం ఇంతమంది ఇంటికి పంపుతున్నాను. నీజేబులో ఉన్న 5రూ॥లు తీసిఇవ్వటం లేదు, ఇంక నీకు బ్రహ్మజ్ఞానం ఏమిటిరా బయటకు పొమ్మన్నారు. 5రూ॥లు విడిచిపెట్టలేని నీకు బ్రహ్మజ్ఞానమా? నీకు త్యాగబుద్ధి లేనప్పుడు బ్రహ్మజ్ఞానమా? అన్నారు బాబా. గౌతమబుద్ధుడు బ్రహ్మజ్ఞానం కోసం రాజ్యాన్ని విడిచిపెట్టాడు. వీడు జ్ఞానం కోసం 5 రూ॥లు విడిచిపెట్టలేకపోతున్నాడు. సంతానం వలనగాని యశస్సు వలన గాని, ధనం వలన గాని దేనివలన నీకు మోక్షంరాదు, ఆత్మజ్ఞానం రాదు దేహాభిమానాన్ని ఎవడైతే త్యాగం చేసాడోవాడికి మాత్రమే జ్ఞానం కలుగుతుంది. త్యాగికానివాడు జ్ఞాని కాలేడు అని వేదంలో చెప్పారు. మీకు అన్నీ పోయినా ఇంకా సంతోషంగానే ఉన్నారు ఏమిటి అని ఈ మధ్య ఒకరిని అడిగాను. అన్నీ పోయినా భవిష్యత్ ఉంది కదా అన్నారు ఆయన. కష్టపడితే మరల సంపాదించుకోవచ్చు కదా, ఏడుస్తూ ఇంటి దగ్గర కూర్చోవటం ఎందుకు అన్నారు. అది పాజిటివ్‌తింకింగ్, ఆ పాజిటివ్‌తింకింగ్‌ను మనం అలవర్చుకోవాలి, నువ్వు ఒక పనిచేస్తే, ఒకమాట మాట్లాడితే దానివలన నీ దేహానికి సంబంధించిన ధ్యాస తగ్గాలి. దేహానికి సంబంధించిన ధ్యాస తగ్గితే ఈశ్వరుడిపట్ల ధ్యాస పెరుగుతుంది. నిన్ను ఎవరైనా స్తోత్రం చేసినప్పుడు, నిందించినప్పుడు నీ మనస్సు సమానంగా ఉందో లేదో చూసుకో, అది సమానంగా లేదు అనుకో మనస్సు హృదయంలోనికి వెళ్ళదు. మనం సాధనలో ముందు ఏమి చేయాలి అంటే మన మనస్సును హృదయాభిముఖంగా ప్రయాణం చేయటానికి తయారుచేయాలి. ఎవడైతే పరమాత్మను మర్చిపోకుండా ఉంటాడో వాడికి పరమాత్మ అన్నీ చక్కబెడతాడు. ఎవడైతే ఈశ్వరుని కరుణకు పాత్రుడవుతాడో వాడికి మాత్రమే సచ్చిదానందము అనుభవంలోనికి వస్తుంది. బాబా రెండు సంవత్సరాలకు శరీరం విడిచిపెడతారు అనగా ఆయన బట్టలు అన్నీ తీసేసి ధునిలో పడేసారు. ఎవరోవెళ్ళి ఒకతుండు కట్టారు. అప్పుడు బాబా ఏమన్నారు అంటే ఈబట్టలు ధునిలో పడేసాను. ఈబట్టలుపోతే నేనుపోయానా? లేదు, అలాగే ఈశరీరం పోయినప్పుడు కూడా నేను పోను, నేను ఉంటాను అన్నారు అంటే భక్తులను సమాయత్తం చేయటం కోసం చేసారు. శరీరం ఉన్నప్పుడు కూడా నిన్ను అనుగ్రహించేది శరీరం కాదు. ఏదైతే నిన్ను అనుగ్రహిస్తుందో, నీపట్ల దయచూపిస్తోందో దానికి చావులేదు అన్నారు. ఈశరీరంపోతే ఉండము అని ఇప్పుడు మనం అనుకొంటున్నాము. లోపలఉన్నసత్యవస్తువు మనకు అనుభవం లోనికి వస్తే ఈశరీరం పోయినా మనం ఉంటాము అని మనకు తెలుస్తుంది. శరీరం చనిపోయేటప్పుడు నేను చనిపోతున్నాను అని ఎవడైతే అనుకుంటున్నాడో వాడికే జన్మల గొడవ, లోకంలోని విషయాల గొడవ ఈ పెంట అంతా వాడికే కావాలి. జీవించటానికి, మరణించటానికి ఎవడికైతే బేధం తెలియదో వాడే బ్రహ్మజ్ఞాని. ఎవరైనా వచ్చి ఉద్రేకంతో రజోగుణంతో మాట్లాడుతున్నారు అనుకోండి, మనం రజోగుణంతో మాట్లాడకూడదు, సత్వగుణంతో మాట్లాడాలి. లోపల ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు. నీ మనస్సు పవిత్రం కానప్పుడు,

ఈశ్వరానుభవం పొందటానికి తగిన మెంటల్‌మేకప్ నీకు లేనప్పుడు, నాకు ఈశ్వరుడు తెలిస్తే బాగుండును అని నీవు అనుకొన్నా నీకు ఆయన తెలియబడడు, నీ పాడుబుద్ధిని చూసి నీకు తెలియబడటానికి ఆయన నిరాకరిస్తాడు. ఏ తలంపు అయితే దేహంతో తాదాప్యం పొందుతోందో ఆ తలంపులు వెళ్ళి హృదయంలో అణిగిపోయే వరకు, అంటే మన నిజమైన ఇంటికి మనం వెళ్ళేవరకు జన్మలు వస్తూనే ఉంటాయి, కష్టాలు, సుఖాలు, దుఃఖాలు, భారాలు ఇవి అన్నీ నిన్ను వెంటాడుతాయి, ఈ జన్మలో ఒక సమస్య రాబోయే జన్మలో ఇంకో సమస్య ఇలా సమస్యలు వెంటాడుతూనే ఉంటాయి. నీకు దేహం ఉండవచ్చు, పోవచ్చు, లోకం కనిపించవచ్చు, కనిపించకపోవచ్చు కాని నాశనం లేనివస్తువు ఒకటి నీ హృదయంలో ఉంది. దాని స్వరూపం సుఖం, దాని స్వరూపం శాంతి, దాని స్వరూపం ఉండటం. అది అనుభవం లోనికి వచ్చినప్పుడు ముగింపు లేని ఆనందంలో ఊగిసలాడతావు. పరిస్థితులు బాగున్నాయని గర్వం తెచ్చుకోవద్దు, పరిస్థితులు బాగోలేదని కృంగిపోవద్దు, మీ ప్రయత్నం మీరు చేయండి, భగవంతుడు అనుగ్రహిస్తాడు. మీరు చేస్తున్న ప్రయత్నమే దేవుని దయగా మారిపోతుంది. మీరు ఏ గురువు దగ్గరకు వెళ్ళినా బాగుపడటానికి వెళ్ళాలి అంతేగాని అక్కడకు వెళ్ళి మట్టి అంటించుకొని రాకూడదు. అక్కడనేర్చుకొనేది ఉంటే నేర్చుకోండి అంతేగాని మట్టి అంటించుకోవద్దు అని బాబాగారు చెప్పారు.

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 1-08-04, అయిభీమవరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఏదైనా ఒక వస్తువుయొక్క విలువ తెలిసినప్పడే దానిని సంపాదించుకోవటానికి ప్రయత్నంచేస్తాము. వస్తువు విలువ తెలియనప్పడు దానికోసం ప్రయత్నం చేయము. భక్తిని సంపాదించుకోవాలి. భక్తివలన భుక్తి వస్తుంది, ముక్తి వస్తుంది, భగవంతుడితో అనుసంధానం ఏర్పడుతుంది. భగవదనుభవం పొందటానికి మనకు ఎవరో ఇతరులు అడ్డురావటంలేదు, మన మనస్సే అడ్డు వస్తోంది. మన మనస్సును పరిశీలన చేసుకోవటం మానివేసి ఎవరో ఇతరులు అడ్డు వస్తున్నారు అనుకొంటాము. అందుచేత మనం మాట్లాడేటప్పడుగాని, పనిచేసేటప్పడుగాని మనస్సు యొక్క విజృంభణలేకుండా చూసుకోవాలి. మాటలో, చేతలో, నడకలో రజోగుణం ఉండకూడదు. మనస్సును నిగ్రహించుకోవటం కష్టం అని చెపుతున్నారు ఏమిటి అని అర్జునుడు కృష్ణుడిని అడిగాడు. కృష్ణుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే అది కష్టమే కాని అభ్యాసం, వైరాగ్యం ఉంటే మనస్సును నిగ్రహించటం సాధ్యమే అని చెప్పాడు. మన దగ్గరలోపం ఏమిటి అంటే ఏదో పది నిమిషాలు అభ్యాసం చేస్తాము, మిగితా టైము మనస్సును బయటకు వదిలేస్తాము, అది రోడ్డు మీద దుమ్ము అంతా పోగు చేసుకొని వస్తుంది. ఎప్పడూ మనం పైకి అందరిలాగే కనబడాలి, ఏమీ ప్రత్యేకత ఉన్నట్లు కనబడకూడదు లోపల మనస్సులో వైరాగ్యం పెంచుకోవాలి. అది పెద్ద మనుషుల లక్షణం. ఆడంబరం అనేది రాక్షసగుణం. రాక్షసులు ఇప్పడులేరు అనుకోవద్దు.

ఒక మనిషి ఆడంబరంగా మాట్లాడుతూ ఉంటే వాడిలో ఎంతో కొంత రాక్షసగుణం ఉంటుంది. రాక్షసదానాలు కూడా ఉంటాయి. రాక్షసదానాలు అంటే రజోగుణంతో చేసే దానాలు. ఈ మధ్యన ఒక ఆయనస్కూలుకు ట్యూబ్‌లైట్ దానం చేసాడు. ట్యూబ్‌లైట్ ఇస్తాను అన్నవాడు పరమలోభి. ఏదోకమిటీవారు రోజూ అడుగుతున్నారు అని ఇస్తాను అన్నాడు. ట్యూబ్‌లైట్ ఎందుకు పెట్టుకొంటాము? వెలుతురుకోసం పెట్టుకొంటాము. కాని వీడు ఏమి చేసాడు అంటే లైటు నిండా పేర్లు రాయించేసుకొని అసలు వెలుతురు కనబడకుండా చేసి ఇచ్చాడు. ఇది రజోగుణదానం, ఇది రాక్షసదానం, అంటే దీనివలన మనస్సు అణగదు, మనస్సు పెరుగుతుంది. మనం పైకి అందరిలాగే ఉంటూ లోపల వైరాగ్యం పెంచుకోవాలి, అభ్యాసం పెంచుకోవాలి. మనలో ఏదో ప్రత్యేకత ఉంది అనుకొంటే అక్కడ నుండి పతనం ప్రారంభమవుతుంది. ప్రపంచంలో మనకు ఎవరిమీద యిష్టం ఉన్నా, ఇతరులకు మన మీద ఇష్టం ఉన్నా ఏదోరోజున విడిపోయి వెళ్ళిపోవాలి. అది మనస్సులో పెట్టుకొని పనిచేసుకోవాలి. మనకాళ్ళు పనిచేస్తున్నా, చేతులు పనిచేస్తున్నా మనస్సును ఎప్పుడూ దాని ఇంటిదగ్గర ఉంచాలి, దాని ఇల్లు హృదయం. మనస్సుకు దాని ఇంటి దగ్గర అది ఎక్కువసేపు ఉండేలా అలవాటు చేయాలి. మాకు భయం వేస్తోంది అని చాలామంది అంటూ ఉంటారు. అసలు ఊహించుకోవటంవలన భయం వస్తుంది. జరిగేది ఏదో జరుగుతుంది, ఏదో జరుగుతుందని ఊహించుకొని భయపడటం అనవసరం. మనస్సును దాని స్వస్థానములో ఉంచితే మీకు జపంతోటి పనిలేదు, ధ్యానంతోటి పనిలేదు. మనస్సును దాని ఇంటి దగ్గర ఉంచకుండా దానిని బయటకు తీసుకొని వచ్చేస్తున్నాము అందుచేత జపాలు, ధ్యానాలు ప్రారంభమవుతున్నాయి. మీ బిజినెస్ ఏమిటి అని ఒకసారి షిరిడిబాబాగారిని అడిగారు. నాకు బిజినెస్ ఉంది. భక్తుల క్షేమంకోరటం, వారికి ఆశీస్సులు అందించటమే నా బిజినెస్ అని బాబా చెప్పారు. గురువు అంటే నువ్వు ఎందుకు పనికిరావు వెళ్ళిపో అని చెప్పేవాడు గురువుకాదు. వాడికి శిక్షణ ఇచ్చి, లోపల హృదయంలో ఉన్న చైతన్యాన్ని అందుకొనే శక్తిని కలుగజేసి, వాడికి అర్హత కలుగజేసి, వాడిని సుఖి చేయటం గురువు బాధ్యత. నువ్వు పనికిరావు అని చెప్పేవాడు గురువుకాదు, పనికి వచ్చేలాగ తయారు చేసేవాడు గురువు. భగవంతుడు చెప్పినమాటలను మనం పట్టించు కోవటంలేదు. భగవంతుడు మీద ఉండవలసినంత గౌరవం మనకు లేదు అందుచేత ఆయన చెప్పినమాటకు ప్రాముఖ్యత ఇవ్వటంలేదు. భగవంతుడికి, ఆయన చెప్పిన మాటకు బేధంలేదు అలా బేదంచూస్తే మన నోటిలో మట్టిపడుతుంది. దేహబుద్ధి ఉన్నవాడు నిరాకారాన్ని, నిర్గుణాన్ని పట్టుకోవటం కష్టం. భగవంతుడు అంతటా ఉన్నమాట నిజమే. చెరువులో నీరు ఉన్నమాట నిజమే కాని దిగటానికి ఏదో రేవు ఉండాలికదా. విగ్రహం ఎందుకు అంటే మనస్సుకు నిగ్రహంకోసం, అంతేగాని ఆవిగ్రహానికి దేవుడు పరిమితమై ఉన్నాడు అనికాదు. మనకు ఈతవస్తే బల్లకట్టు, నావ అక్కరలేదు, మనకు ఈత రానప్పుడు ఏదో ఒక దానిని ఆశ్రయించాలి. మీరు నిరాకారాన్ని

నిర్గుణాన్ని ఆరాధించినంత మాత్రంచేత సగుణాన్ని ఆరాధించే వారిని తక్కువవారు అనుకోవద్దు. ఈ రోజు ఏదో M.Sc. చదివినా ఎప్పుడో ఒకప్పుడు పదవ తరగతి చదివాము, అది మర్చిపోకూడదు. అందుచేత ఇతరులు ఎవరైనా ఒక నమ్మకం పెట్టుకొని ఒక రూపాన్ని ఆరాధించుకొంటూ ఆరకంగా అభివృద్ధిలోనికి వస్తూ ఉంటే వారిని చెడగొట్టకూడదు. మనం పని దొంగలం కాకూడదు. మనచేతిలో ఉన్న పనిని హృదయపూర్వకంగా చేసి వదిలేయాలి. వచ్చేది ఏదో వస్తుంది, రానిది ఏదోరాదు. ఫలితం పట్ల ఆసక్తి పెట్టుకోవద్దు. ఆసక్తి పెట్టుకోవటంవలన శారీరకఆరోగ్యం, మానసిక ఆరోగ్యం చెడిపోతుంది, సాధన చేసుకోవటానికి కూడాశక్తి ఉండదు. మనం ఎవరినీ ఆక్షేపించకూడదు, ఎవరిని ఏ విషయంలో ఆక్షేపించామో అవే మనకు ఎదురవుతాయి. అందుచేత మాట విషయంలో నీకువచ్చే తలంపుల విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఇతరుల విషయాలలో కలుగుజేసుకోవద్దు, నీవు తరించే ఉపాయం చూసుకో.

ఈమధ్య మాకు కష్టాలు వస్తున్నాయి, నష్టాలు వస్తున్నాయి లేకపోతే ఈమధ్య మాపరిస్థితి బాగుంది అని ఇలా ఏదో చెపుతూ ఉంటారు. ఇదంతా మాయ. మన హృదయంలో ఉన్న వస్తువు మనకు గోచరిస్తోంది అనుకోండి, హృదయంలో ఉన్న ఆనందం కొంచం మనకు అనుభవంలోనికి వస్తోంది అనుకోండి అప్పుడు మనకు జయం వచ్చినా ఏమీ గర్వంరాదు, అపజయం వచ్చినా ఎర్రచీమ కుట్టినట్లు కూడా ఉండదు. దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి ఆదేహయాత్ర జరిగిపోతూ ఉంటుంది. లోపలఉన్న వస్తువు తాలుక ఎరుక నీకు వచ్చినప్పుడు దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి నీకు నష్టం వచ్చినా, లాభం వచ్చినా నీకు ఏమీ అనిపించదు. ఒకపూట కూడా తిండిలేక ఇబ్బంది పడే రోజులు వచ్చాయి అనుకోండి అయినా బ్రహ్మానందం పొందేవాడికి ఏనుగు మీద కూర్చొన్నట్లుగా ఉంటుంది, వాడికి ఏ వికారం ఉండదు, ఆస్థితి అట్టిది. దానిని మాటలతో వర్ణించలేము. మన మాట, మనస్సు, ఊహలు అక్కడికి వెళ్ళలేవు, అది అనుభవైకవేద్యం, అది మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు దేహం ఉన్నా, లేకపోయినా మీకు ఏమీ అనిపించదు. ఆస్థితిని శరీరం ఉండగానే ఇక్కడే పొందవచ్చు. గురువు అంటే లోపలఉన్న చీకటిని పోగొట్టి జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించేవాడు. దేహం పోయినప్పుడు ఒక్క గురువుతో ఉన్న అనుబంధం తప్పించి అన్ని బంధాలు తెగిపోతాయి. మన కుటుంబసభ్యులు కూడా వారికంటే ముందు మనమయినా పోతాము లేకపోతే మనకంటే ముందు వారయినా పోతారు ఇది మనస్సులో పెట్టుకొని మనం పనులు చేసుకోవాలి. గురువును మనం చూడటంకాదు, గురువుచేత మనం చూడబడాలి. మన ఆలోచన రాగద్వేషములతో కూడిఉంటుంది. రాగద్వేషములు ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడు మనస్సుకు లోచూపురాదు. మన అలవాట్లు సరిగా ఉంటే పెద్ద ఖర్చు ఏమీ ఉండదు. మనకు మినమమ్ కావలసింది తిండి, బట్ట, నీడ ఈ మూడింటికి పెద్ద డబ్బు ఖర్చయిపోదు. అనవసరమైన విషయాలకు వెళ్ళటంవలననే ఎక్కువ డబ్బు ఖర్చు అవుతుంది. అలవాట్లు యొక్క వేగంవలన నీ ఇల్లు

గుల్ల అవుతుంది, నీవళ్ళు గుల్ల అవుతుంది. అలవాట్లు పెంచుకొని దారిద్ర్యంతో బాధపడుతున్నాము అంటే ఎలాగ? ఎవరైనా ఏదైనామాట చెప్పినా మనం సొంతంగా ఆలోచించుకోవాలి. ఎప్పుడూ సొంతబుద్ధిని విడిచిపెట్టవద్దు. సొంతబుద్ధి మనలను సుఖపెడుతుంది. ఒక ధనవంతుడు, ధనంలేనివాడికి సహాయం చేస్తున్నాడు అనుకోండి ఇంక గవర్నమెంటుతో పనిఏముంది. కొంతమందికి దేహంతో తాదాప్యం ఉంటుంది. కొంతమందికి మనస్సుతో తాదాప్యం ఉంటుంది. దేహంతో తాదాప్యం ఎంత ప్రమాదమో మనస్సుతో తాదాప్యం కూడా అంతే ప్రమాదం ఎందుచేతనంటే అవి రెండూ మనం కాదు. దేహము నేను అనే బుద్ధి ఉన్నవాడికి కోటిజన్మలు ఎత్తినా కష్టాలు, నష్టాలు, బాధలు వాడిని విడిచిపెట్టవు. ఏదైతే సత్యమో అది మనకు తెలియనంతకాలం సత్యంకానిది సత్యంవలె మనకు కనబడుతూ ఉంటుంది, అంతకాలం జన్మలు వస్తూనే ఉంటాయి, జననమరణ ప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోవలసిందే. ఎవడో గురువు అనుగ్రహం, దైవానుగ్రహం పొందినవాడు మాత్రమే ఒడ్డుకు వస్తాడు కాని లేకపోతే ఒడ్డుకు వచ్చే అవకాశంలేదు. అందుచేత ఇవాళ పచ్చగా ఉండి రేపు ఎండిపోయే విషయాలను చూసి ఎవరూ గర్వం తెచ్చుకోవద్దు. ఈ పచ్చగా ఉన్నవి ఎండిపోతాయి, చివరకు మన శరీరం చనిపోయాక జీవుడు కూడా ఈ గర్వం వచ్చేస్తుంది. నీ హృదయంలో ఒక నిజం ఉంది. నేను అలా ఉన్నాను, ఇలా ఉన్నాను అని అది చెప్పదు. వారు ఎలా ఉన్నారో అలా ఉంటారు అంతేకాని వారు దేనితోనూ తాదాప్యం పొందరు. యిది మీరు బాగా గుర్తుపెట్టుకోండి. ఉన్న వస్తువు ఉన్నట్లుగా మనకు వ్యక్తమయ్యే వరకు దేహాన్ని ఆత్మ అనుకొంటాము. నీ హృదయంలో సహజంగా ఉన్న వస్తువును నీకు వ్యక్తపరుస్తాడు, అదే గురువు చేసేపని. గురువు అనుగ్రహం అతిబలీయమైనది.

మీరు గురువును ప్రేమిస్తున్నారు అంటే ఎవరినో ప్రేమిస్తున్నారు అని అనుకోవద్దు, మీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువును మీరు ప్రేమించుకొంటున్నారు. ప్రతీ మనిషికి తనంటే తనకు ఎక్కువ ఇష్టం. ఎందుచేతనంటే తను ఆత్మ అయి ఉన్నాడు కాబట్టి. ఒక వేళ నీవు ఇతరులను ప్రేమిస్తున్నట్లు కనిపించినా అది నీకోసమే ప్రేమిస్తున్నావు కానివారి కోసం నీవు ప్రేమించటంలేదు. ఆ ప్రేమలు నిజంకాదు. జ్ఞాని తప్పించి ఎవడూ ప్రేమించలేడు, జ్ఞానికానివాడు దయచూపించలేడు. మనం అజ్ఞానంలో ఉండి, అవిద్యలో ఉండి, చీకటిలో ఉండి మనమేదో ఇతరులను ప్రేమిస్తునాము అనుకొంటే అలా ప్రేమించలేము, అది అసాధ్యం. ,బతికిఉన్నంతకాలం దేహానికి మట్టి పూసుకోవటం, మనస్సుకు మట్టిపూసుకోవటం ఇదే మన పని. ఈ దేహం ఎవరికయినా ఉపయోగపడిందా, ఏదైనా మంచి పనిచేసిందా అంటేలేదు. ఎవరికైనా సహాయం చేసిందా అంటేలేదు ఇది ఎవరినీ ప్రేమించలేదు సరికదా ద్వేషించింది. అటువంటి దేహం చనిపోతూఉంటే సంతోషించాలి గాని ఏడుస్తూ కూర్చోవటం ఎందుకు? కబీరు దేహం చనిపోయే రోజున భగవంతుడితో ఓప్రభువా! నీవు ఈదేహం నాకు ఇచ్చావు. నీవుఎంత స్వచ్ఛంగా ఈదేహాన్ని నాకు ఇచ్చావో, అంత స్వచ్ఛంగా దానిని

మరల నీకు ఇచ్చేస్తున్నాను. దానికి మసిరాయలేదు, దానిని ఏమీ దుర్వినియోగంచేయలేదు. నీవు ఇచ్చిన వాటిని మరల నీకే ఇచ్చేస్తున్నాను, అంత పవిత్రంగా ఇచ్చేస్తున్నాను, సంతోషంగా ఇచ్చేస్తున్నాను అన్నాడు కబీర్. నేను అది చేసాను, నేను ఇది చేసాను అని కర్తృత్వం పెట్టుకొంటే పునర్జన్మ వచ్చి తీరుతుంది. కర్తృత్వం ఉన్నవాడిని దుఃఖం విడిచిపెట్టదు, జన్మలు విడిచి పెట్టవు. అహంవృత్తి బుడగ అయితే అహంస్ఫురణ సముద్రం. అహంవృత్తిని తీసుకొనివెళ్ళి అహంస్ఫురణతో కలపటమే మన జీవితంగమ్యం. దేహం నేను అనే తలంపే మొదటి తలంపు, అదే మూలతలంపు. అందులోనుండి ఇతరతలంపులు వస్తాయి. చెట్టు మొదలు తీసివేస్తే ఇంక చెట్టు ఉండదు అలాగే ఈ మూలతలంపు ఉంటే ఇతరతలంపులు వస్తాయి కాని ఆమూలతలంపు నశిస్తే ఇంక తలంపులులేవు. లోకంలో అనేక సంఘటనలు జరుగుతూ ఉంటాయి, వాటిని అన్నింటిని మన మనస్సులోనికి రానివ్వకూడదు. భగవంతుడు చెప్పినప్రకారం జీవించి ఈలోకంలో నుండి బయటకు పోవాలి, మనస్సును తీసుకొని వెళ్ళి భగవంతుడిలో ఐక్యం చేయటం యోగం. కాని మనం మనస్సును భగవంతుడికి దూరం చేస్తున్నాము. మనస్సు భగవంతుడిలో ఐక్యం చేయటానికి మనం ప్రయత్నం చేసినా అడ్డువచ్చేది మన దేహమే ఎందుచేతనంటే మనస్సు దేహంతో తాదాప్యం పొంది ఉంటుంది, దేహంతో తాదాప్యం తగ్గిస్తేనే గాని మనస్సును భగవంతుడిలో ఐక్యం చేయలేము. మనం నిర్మలంగా, ప్రశాంతంగా కూర్చొని మీకు తలంపులు వస్తూ ఉంటే అవి ఎందుకు వస్తున్నాయి అని పరిశీలన చేస్తే దేహంతో తాదాప్యం పొందే నేనులోనుండే ఏ తలంపు అయినా వస్తుంది అంటే అన్నింటికి దేహమే కారణం అటువంటి దేహంపోతూ ఉంటే ఏడవటం ఎందుకు? మనకు ఏదైనా తలంపు వస్తూ ఉంటే మనకు లోపల పాపం ఉన్నట్లుగుర్తు. లోపల ఏదైనా దోషం ఉన్నప్పుడే తలంపు వస్తుంది లేకపోతే తలంపు తోటి పనిఏముంది. మనం అంతా భగవంతుడిలోనే ఉన్నాము. మనం ఎక్కడో బయటలేము. ఆయనలోనే ఉన్నాము కాబట్టి ఆయననుకాదని మనం ఏమీచేయలేము, అయితే దాని తాలుక ఎరుక మనకులేదు. నీ యజమాని హృదయంలోనే ఉన్నాడు, అంతా హృదయంలోనే ఉంది. హృదయంలో ఉన్న జ్ఞాన సముద్రంలో మునగకుండా నీకు ఎవరో ఇతరులు అడ్డురావటంలేదు. నీవు ఏదైతే నేను, నేను అంటున్నావో ఆనేనే అడ్డువస్తోంది, దానిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టు అంతకన్నా ఏమీలేదు. మీ శరీరానికి అన్నం పెట్టండి కాని ఈ దొంగనేనుకు అన్నం పెట్టకండి. మిమ్మల్ని ఎవరైనా స్తోత్రం చేస్తారు అనుకోండి. మీకు సంతోషం వచ్చేస్తుంది, మిమ్మల్ని ఎవరైనా విమర్శిస్తారు అనుకోండి మీకు దుఃఖం వచ్చేస్తుంది. అప్పుడు ఈ దొంగనేనుకు ఆహారం వెళ్ళిపోతుంది. మిమ్మల్ని అదృష్టం వెంటాడినప్పుడు, దురదృష్టం వెంటాడినప్పుడు మీరు సమానంగా ఉండలేరు అనుకోండి ఇదంతా దొంగనేనుకు మేత. ఇలా దానికి ఆహారం అందుతూ ఉంటే మీరు జపం చేసినా, ధ్యానం చేసినా అదిపోదు. దానికి ఆహారం అందకుండా చూడండి. దొంగ నేనును దాని ఇంటి దగ్గర దానిని ఉంచండి, సింహాన్ని

బోనులో పెట్టారు అనుకోండి, అది ఎంత క్రూరమృగం అయినా అణిగి ఉంటుంది. అలాగే నీ మనస్సును హృదయంలో ఉంచు, దాని పుట్టుస్థానంలో దానిని ఉంచటంవలన అది నెమ్మదిగా కరిగిపోతుంది. ఏదైతే దుఃఖ కారణమో దానిని హృదయంలో ఉంచటం వలన, దాని స్వస్థానంలో దానిని ఉంచటంవలన అది నెమ్మిదిగా పల్చబడి రాలిపోతుంది, అప్పడు దుఃఖం నశిస్తుంది. పుట్టినప్పడు నీవు ఏడుస్తూ పుట్టావు. కాని నీ శరీరం చనిపోయేటప్పడు నీవు ఆనందంగా ఉంటే నీకు పునర్జన్మరాదు అని కాళీదాసు చెప్పాడు. మనస్సును హృదయంలో రెండు నిమిషాలు ఉంచటానికి ప్రయత్నం చేయమంటే ప్రయత్నం చేయడు, కాశీవెళ్ళిరమ్మంటే వెళ్ళివచ్చేస్తారు. ఎందుచేత జేబులో డబ్బులు ఉన్నాయి, రైళ్ళు ఉన్నాయి వెళుతున్నారు అక్కడ మునుగుతున్నారు, వచ్చేస్తున్నారు. గంగానదిలో ఒకసారి మునిగివస్తే మోక్షం వచ్చేస్తుంది అంటున్నావు, మరి 24 గంటలు చేపలు అందులో ఉంటున్నాయి, వాటికి మోక్షం వచ్చేస్తుందా అని అడుగుతున్నారు. ఇటువంటి పిచ్చిగోడవలువద్దు, నీహృదయంలో ఉన్న వస్తువును అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. నీహృదయంలో ఉన్న ఆత్మసామ్రాజ్యానికి అధిపతివి అవ్వాలంటే దేహబుద్ధి నశించకుండా అదిసాధ్యంకాదు, అందుచేత దేహబుద్ధిని తగ్గించుకోవాలి. మనకు తెలివి ఉంటే దానిని సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. మన తెలివివలన మనం పాడవుతూఉంటే ఇంక ఆతెలివి ఎందుకు? మన డబ్బువలన మనం పాడవుతూ ఉంటే ఇంక ఆ డబ్బు ఎందుకు? తెలివిని ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో తెలియనప్పడు నీకు తెలివితేటలు ఎందుకు? ఈ మధ ఒకరితో మీరు భవిష్యత్‌లో ముగింపులేని సుఖాన్ని పొందవచ్చు అన్నాను. ఆయన ఏమి చెప్పారు అంటే ముగింపులేని సుఖం నేను పొందుతానో లేదో నాకు తెలియదు కాని ఇప్పడు నాకు ముగింపులేని అజ్ఞానం ఉంది, దానిని పోగొట్టుకోవటానికి ఎంతో కొంతప్రయత్నం చేస్తున్నాను కాని దానికి ముగింపు కనబడటంలేదు. అసలు ఈ అజ్ఞానానికి ముగింపు కనబడితే కదా ముగింపులేని సుఖాన్ని నేను పొందేది అంటున్నారు. మీరు ఏకాంతవాసంగా ఉండి మీ మనస్సులో బలహీనతలు ఏమిటో చూసుకోండి. ఏకారణంవలన మీమనస్సు బాహ్యాముఖానికి వెళుతోందో చూసుకొని ఆకారణాలను తొలగించుకొంటే లోపలఉన్న వస్తువు మీకు వ్యక్తమవుతుంది. మనం ఈ గోడను శుభ్రం చేయాలి అనుకోండి, శుభ్రత ఎక్కడో బజారులోనుండి తేనక్కరలేదు, గోడకు ఉన్న దుమ్మును దులిపేయాలి అప్పడు శుభ్రత వచ్చేస్తుంది. అలాగే మీలో ఉన్న ఆటంకాలను దులిపేసుకోండి, దీర్ఘకాలంనుండి వస్తున్న వాసనలను దులిపేసుకోండి అప్పడు ఉన్న వస్తువు తనంతట తానుగా నీకు వ్యక్తమవుతుంది. సూర్యుడు ఉదయించిన వెంటనే వెలుతురు ఎలాగ వచ్చేస్తుందో అలాగ బ్రహ్మానందం పొందటానికి నీకు అర్హత వచ్చినప్పడు, ఆమెచ్యూరిటీ నీకు వచ్చినప్పడు వెంటనే బ్రహ్మం నీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది, ఒక్కక్షణం కూడా ఆగదు. బ్రహ్మానుభవం నీకు కలగటానికి తగిన అర్హత, యోగ్యత పట్టించేవాడు గురువు. బ్రహ్మం ఎంత పవిత్రమైనదో

20-8-2004

నీమనస్సును ఆస్థాయికి తీసుకొనిపోయేవాడు, మనస్సును దానికి సమాయత్తం చేసేవాడు గురువు. నీకు జ్ఞానం రాకుండా ఎవరో ఇతరులు అడ్డు రావటంలేదు. మా ఆయనకు దేవుడి మీద నమ్మకంలేదు అండి, రామా అనుకోనివ్వరండి. మాఅత్తగారు మీటింగులకు వెళ్ళనివ్వరండి అంటారు. అసలు మీకుభక్తి ఉన్నట్లు మీ ఇంట్లోవారికి ఎందుకు తెలియాలి. అసలు భక్తిని ఎంత రహస్యంగా ఉంచుకొంటే అంత మంచిది. మీఅత్తగారు అడ్డువస్తున్నారు, మీఆయన అడ్డువస్తున్నారు అని మీకు అనిపిస్తుందికాని వారు ఎవరూ అడ్డు రావటంలేదు, మీ బలహీనతలే మీకు అడ్డు వస్తున్నాయి. అందుచేత మీలో బలహీనతలు ఏమి ఉన్నాయో చూసుకొని భగవంతుని పాదాలను ఆశ్రయించి ఆబలహీనతలు తొలగించమని ఆయనను ప్రార్ధించాలి. మనకు ఏది మంచిదో మనకంటే భగవంతుడికి ఎక్కువ తెలుసు కాని ఆయనకు తెలియదేమో అనుకొని మనం కంగారు పడుతున్నాము, మానసిక అనారోగ్యానికి గురి అవుతున్నాము. మనం నేను అనేటప్పటికి మనకు దేహమే స్ఫురిస్తుంది. ఆదేహగతమైన నేనును అధిగమించు. దానిని అతిక్రమించు. ఎప్పడూ మన గురి ఆత్మజ్ఞానం మీదే ఉండాలి ఇది మీరు బాగా గుర్తు పెట్టుకోండి. ఈ కర్మచేస్తే మంచి ఫలితం వచ్చేస్తుంది, మంచిలోకం వచ్చేస్తుంది అనుకొంటాము. ఆకర్మఫలితం ఎంతకాలం ఉంటుందో నువ్వు ఆలోకంలో అంతకాలమే ఉంటావు. తరువాత ఈ భూమిమీదకు తిరిగిరావలసిందే. మనం మొదటి ఆట సినిమాకు వెళ్ళాము అనుకోండి. అక్కడ వేడివేడి వడలు, బజ్జీలు తెస్తాడు, కొనుక్కొని తింటాము, తరువాత సిగరెట్లు కాల్చుకొంటూ ఉంటాము. ఆట అయిపోయిన తరువాత మనలను అక్కడ ఉండనివ్వరు, వెళ్ళి రమ్మంటారు. మరల ఇంటికి వెళ్ళిపోయి డబ్బులు సంపాదించుకొని మరుసటి రోజున వెళితే వెళ్ళవచ్చు. అలాగే ఏదో పుణ్యం సంపాదించుకొని స్వర్గానికి వెళ్ళినా అది ఖర్చుఅయిపోయిన తరువాత పొమ్మంటారు. మరల ఈభూమి మీదకు రావలసిందే. నువ్వు ప్రశాంతంగా కూర్చొని దేహము నేను అనే తలంపు ఎక్కడ నుండి వస్తోందోచూడు, మరల దానిని అక్కడకే పంపాలి. అలా దానిని పంపటానికి నిరంతరం లోచూపు ఉండాలి. నిరంతరం లోచూపు ఉండాలంటే గురువు అనుగ్రహం ప్రవహిస్తూ ఉండాలి. జీవుడు ఎక్కడయితే ఉదయించి వస్తున్నాడో అక్కడకువాడిని పంపించి, ఎక్కువసేపు అక్కడ ఉంచగలిగాలి. జీవుడి యొక్క పుట్టిల్లు హృదయం. జీవుడిని హృదయంలో ఎక్కువసేపు ఉంచగలిగితే జీవలక్షణాలు నశిస్తాయి, అప్పడు జీవుడు ఆత్మాకారం చెందుతాడు, మనస్సును దాని పుట్టుస్థానంలో ఉంచండి. అది అక్కడ ఉండటంలేదు, బయటకు వచ్చేస్తోంది. మరల దానిని లోపలకు పంపటానికే జపాలు, ధ్యానాలు, సజ్జనసాంగత్యం, యాత్రలు, నదులలో మునగటాలు ఇవి అన్నీ చేయవలసివస్తోంది. మనస్సును బయటకు రాకుండా చూసుకొంటే జపాలు, తపాలు, ఈసాధనలతో నీకు పనిలేదు. భగవంతుడు చెప్పిన వాక్యం నందు విశ్వాసం కలిగి ఉంటే ఆయన దయ మన మీద ప్రవహిస్తుంది. మీ పని మీరు శ్రద్ధగా చేసుకోండి, ఆసక్తి పెట్టుకోవద్దు, ఆసక్తివలన మానసికఆరోగ్యం, శారీరకఆరోగ్యం చెడిపోతుంది.

రమణ భాస్కర

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

27-08-2004	శుక్ర	విజయవాడ, గవర్నమెంట్ ప్రెస్ దగ్గర, శివాలయం
28-08-2004	శని	విజయవాడ, షిర్డిసాయి సేవా శిబిరం, స్క్రూ బ్రిడ్జ్ దగ్గర, బెంజి సర్కిల్,
29-8-04 టు 5-9-04		అరుణాచలం
06-09-2004	సోమ	భీమవరం, శివరావు పేట, సరస్వతిగారి ఇల్లు

"అచలమైన దైవం – నడిచే దైవమై – నడచి వచ్చిన రోజు"

అరుణాచలేశ్వరుడే, తిరుచ్చుళిలో రమణుడుగా జన్మించి అరుణాచలక్షేత్రానికి వచ్చారు. వారు అనుకోని రాలేదు. అంతర్యామి ఐన అరుణాచల శివుని ప్రేరణతో వచ్చారు. మదురలో స్వస్వరూప ఆనందములో మునిగియున్న ఆ ఉపాధిని గుర్తించలేక, చదువుపై శ్రద్ధలేదనే నెపంతో "అరణ్యాలకుపోరాదా!" అన్న సోదరుని హేళన, దెప్పి పొడుపులతో సరిపెట్టక, తండ్రి దగ్గరకు వెళ్లటానికి ధనాన్ని సమకూర్చి, తప్పదారిని వెడుతున్న బిడ్డకు మార్గదర్శిగా ఒక మౌల్వీ వేషధారణలో సూచనలు ఇచ్చి అచలమైన అరుణాచలానికి చేర్చాడు అరుణాచలశివుడు. ఆ రోజు ది. 1-9-1896 సంవత్సరం. నాటి వైభవాన్ని గుర్తుగాను, మరియు రమణమహర్షి 125 జయంతి మహోత్సవాలను పురస్కరించుకొని, తమిళనాడు, ఆంధ్రా పట్టణాల మీదుగా సాగే రథయాత్ర ది. 1-9-2004 తేదీకి అరుణాచలం చేరే సందర్భంగా శ్రీరమణ వైభవాన్ని తిలకిద్దాము. భగవంతుడు మానవజాతికి బహుమతిగా భగవాన్ రమణుణ్ణి ప్రసాదించాడు. రమణా అంటే ఆత్మమాత్రమే. భగవాన్ శరీరాన్ని పొందక మునుపు పండితులు అంతా శాస్త్రాలలో మునిగిపోయారు. భగవాన్ విషయాన్ని అనుభవంతో చెప్పి శాస్త్రాలనుంచి ప్రజలను మళ్లించిన మహానుభావుడు. గణపతి మునికి సత్యాన్ని సూటిగా తెల్పినారు. సమత్వ అనే మాట గుర్తుకు వస్తే ఆయన గుర్తుకు వస్తారు. మానవులనేకాదు. పశుపక్షాదులను, చెట్లను సమానంగా చూచేవారు. గాంధీజీ అనుయాయులు ఎవరైనా అశాంతిలో ఉంటే, రమణాశ్రమానికి వెళ్లమనేవారు. రమణకు "భూమా (ఆత్మ) విద్యావిశారదుడు" అనే పేరు ఉంది "నేను ఎవడను?" "అని ప్రశ్నించుకోవటం వల్ల నీకు నీవే మహోపకారం చేసుకొన్నట్లే" అనేవారు ఆత్మ ఒక్కటే సత్యం. మిగిలినవి అన్ని నీ మనోకల్పితాలే "ఊరక ఉండు" అన్నారు. విచారణా మార్గం సాధ్యంకాకపోతే, భక్తిమార్గంలో ప్రయాణం చెయ్యటానికి "అక్షరమణమాల" ను ప్రసాదించారు. శ్రీనాన్నగారు అంటారు "అరుణాచలరమణుడు అనటం కంటే ఆనందరమణుడు అంటే బాగుంటుంది. బుద్దునికాలం – రమణునికాలం స్వర్ణకాలం. మధ్యవర్తులతో సంబంధంలేకుండా శాంతి, సుఖాలను లోకానికి అందించటానికి కృషి చేసి మహాత్ములైనారు" అన్నారు.

సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు

అర్ధవరం

20-8-2004

పాలకొల్లు వాస్తవ్యులు కేంద్ర బొగ్గుగనులశాఖ సహాయమంత్రి
శ్రీ దాసరి నారాయణరావు గారిని
ది. 13-8-04వ తేదీన పాలకొల్లులో సన్మానిస్తున్న **సద్గురు శ్రీనాన్నగారు**

రమణ భాస్కర సంవత్సర చందా రు. 150/-

ఎడిటర్ పెన్మెత్స శ్రీరామరాజు గారికి
శ్రీరమణ క్షేత్రం, జిన్నూరు - 534 265, ప॥గో॥జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్

రమణ భాస్కర సంవత్సర చందా (ది. 20–9–2004 నుండి ది. 5–9–2005 వరకు) నిమిత్తం రూ. 150/–లు పంపుచున్నాను. (ఈ కూపను పూర్తి చేసి పంపించండి)

పేరు ....
తండ్రి / C/o. ....
డోర్ నెం. ....వీధి / రోడ్ నెం. ....
గ్రామం .... పిన్ కోడ్ ....
మండలం .... జిల్లా ....
డి.డి./ఇండియన్ బ్యాంక్, జిన్నూరు/ యమ్.ఓ./నగదు ....
ఫోన్ (STD కోడ్‌తో సహా)....................... ....

గమనిక : అన్ని కాలమ్స్ పూర్తిచేసి పంపితేనే ప్రవచనాలు మీకు అందజేయుట మా బాధ్యత.

– ఎడిటర్